

Sygn. akt II K 49/14

1 Ds. 1446/13/S

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Iwona Kowalik

Protokolant Katarzyna Małolepsza

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy **M. O.**

po rozpoznaniu w dniach: 18 lipca 2014 roku, stycznia 2015 roku, 17 kwietnia 2015 roku, 28 kwietnia 2015 roku, 30 czerwca 2015 roku, 26 stycznia 2016 roku, 12 lutego 2016 roku, 19 kwietnia 2016 roku, 12 maja 2016 roku, 02 czerwca 2016 roku, 16 września 2016 roku i 30 września 2016 roku sprawy karnej

S. K. (1)

ur. (...) w Ś.

syna S. i B. z domu S.

W. S. (1)

ur. (...) w Ś.

syna J. i D. z domu R.

R. K. (1)

ur. (...) w Ś.

syna B. i K. z domu K.

oskarżonych o to, że:

I. w nocy z 7/8 lipca 2013 roku w Ś., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, po uprzednim użyciu przemocy polegającej na trzymaniu za szyję D. O. (1), a następnie przewróceniu na ziemię i przytrzymywaniu za rękę oraz grożąc pokrzywdzonemu pozbawieniem życia zabrali w celu przywłaszczenia portfel w kolorze jasnym z zawartością: pieniędzy w kwocie 1300 złotych oraz 60 funtów brytyjskich, paszportem kartą debetową banku szkockiego (...) oraz telefon komórkowy marki N., powodując łączne straty w wysokości 2200 złotych na szkodę D. O. (1),

- przy czym **S. K. (1)** czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Świdnicy, III Wydział Karny z dnia 19 czerwca 2008 roku, sygn. akt VI K 541 /03 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 §1 kk i inne, na karę 8 lat pozbawienia wolności, którą odbywał okresie od dnia 27 sierpnia 2006 r. do dnia 9 stycznia 2007r. oraz od dnia 15 lutego 2007 r. do dnia 19 stycznia 2012r. kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolnionym postanowieniem Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19 stycznia 2012r., sygn. akt VKow 2962/11/wz,

tj. o czyn z art. 280§1 kk i art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk

- przy czym **R. K. (1)** czynu tego dopuścił się w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy, II Wydział Karny z dnia 2 października 2009 roku, sygn. akt II K 841/07 za czyn z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk i inne, na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał okresie od dnia 30 czerwca 2005 r. do dnia 18 lipca 2006r., od dnia 18 października 2010r. do dnia 18 listopada 2011r. oraz od dnia 13 stycznia 2011r. do dnia 31 października 2012r., kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolnionym postanowieniem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 31 X 2012r., sygn. Akt V Kow 2770/12/wz,

tj. o czyn z art. 280§1 kk i art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk

zaś wobec **W. S. (1)**

tj. o czyn z art. 280§1 kk i art. 278§1 i 5 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk

a nadto **R. K. (1)**

o to, że:

II. w dniu 1 października 2013r. w Ś., woj. (...), wbrew przepisom ustawy posiadał środek odurzający w postaci marihuany w ilości 0,51 grama,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

I. oskarżonych **S. K. (1)**, **W. S. (1)** i **R. K. (1)** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu opisanego w punkcie I części wstępnej wyroku, z tym, że przyjmuje, iż oskarżeni **S. K. (1)** i **R. K. (1)** dopuścił się tego czynu w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazani:

- **S. K. (1)** wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19.06.2008r. w sprawie sygn. akt III K 76/08 na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 27.08.2006r. do dnia 09.01.2007r., od dnia 15.02.2007r. do dnia 19.01.2012r., a obejmującym:

- wyrok Okręgowego w Ś. z dnia 19.10.2007r. sygn. akt III K 137/07 za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, wymierzono karę 7 lat pozbawienia wolności,

- wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27.04.2007r. sygn. akt II K 733/06 za czyn z art. 157§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, wymierzono karę roku pozbawienia wolności,

- **R. K. (1)** wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 02.10.2009r. w sprawie sygn. akt II K 841/07 za czyny z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk, wymierzono karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę oskarżony odbywał w okresie od dnia 30.06.2005r. do dnia 18.07.2006r., od dnia 18.10.2010r. do dnia 18.11.2011r., od dnia 13.01.2011r. do dnia 31.10.2012r.,

tj. popełnienia przez oskarżonych **S. K. (1)** i **R. K. (1)** czynu z art. 280§1 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§2 kk, zaś przez oskarżonego **W. S. (1)** czynu z art. 280§1 kk i art. 275§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za czyn ten wymierza oskarżonym:

- **S. K. (1)** - na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk - **karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności**,

- **R. K. (1)** - na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 64§2 kk - **karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności**,

- **W. S. (1)** - na podstawie art. 280§1 kk w zw. z art. 11§3 kk – **karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności**;

II. oskarżonego **R. K. (1)** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i za czyn ten na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**;

III. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeczone oskarżonemu **R. K. (1)** kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu **karę łączną 4 (czterech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności**;

IV. na podstawie art. 63§1 i 5 kk zalicza oskarżonym zalicza oskarżonym **S. K. (1) i W. S. (1)** na poczet orzeczonych kary pozbawienia wolności, a oskarżonemu **R. K. (1)** na poczet orzeczonej kary łącznej pobawienia wolności, okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie:

- **S. K. (1)** - od dnia 30.09.2013r. do dnia 08.11.2013r.,

- **W. S. (1)** - od dnia 01.10.2013r. do dnia 08.11.2013r.,

- **R. K. (1)** - od dnia 01.10.2013r. do dnia 08.11.2013r.;

VI. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pokrzywdzony D. O. (1) – na stałe zamieszkujący w S., na początku lipca 2013 roku przyjechał do Ś., do rodziny konkubiny swojego ojca – A. S..

W dniu 07.07.2013r. pokrzywdzony w godzinach wieczornych udał się na zakupy do sklepu (...) znajdującego się przy ul. (...) w Ś.. Gdy wychodził z domu był pod wpływem alkoholu, jednakże miał zachowaną pełną świadomość. W sklepie zakupił jedno piwo. Po opuszczeniu sklepu przeliczał resztę jaka została mu wydana przez sprzedawcę. Został wówczas zaczepiony przez oskarżonych W. S. (1) i R. K. (1). Mężczyźni zaczęli ze sobą rozmawiać. Po chwili dołączył do nich S. K. (1) z D. K. (1) (poprzednio W.). Przez ok. 10-15 minut wszyscy stali przed sklepem, pili piwo i rozmawiali.

Dowód: zeznania D. O. (1) - k. 2-4, 6-9, 318-322

M. P. - k. 222, 648-648v.

W. G. – k. 392, 789v.-790

K. K. – k. 410-411, 28-29 akt II Ko 9/16

wyjaśnienia S. K. (1) – k. 64-65, 68-69, 606v.-607v.

W. S. (1) – k. 109-110, 113-115, 121, 607-607v.

częściowo zeznania D. K. (1) – k. 61-62, 169, 217, 257-259, 425-426, 427-428, 638-639

zapis z monitoringu (na płycie) - k. 14

opinia z zakresu informatyki z zapisu monitoringu – k. 17-48

Po zamknięciu sklepu (...) oskarżeni wraz z D. K. i D. O. postanowili udać się na stację paliw (...), znajdującą się przy hipermarkecie (...), w celu zakupu alkoholu. Wszyscy wcześniej „złożyli” się na jego zakup. R. K. (1) wraz z W. S. (1)

dokonali na stacji zakupu wódki. Gdy pokrzywdzony wyciągał pieniądze z portfela, W. S. (1) zauważył, że posiada on znaczną ilość pieniędzy, o czym poinformował R. K. (1) oraz S. K. (1).

Po zakupie alkoholu cała grupa udała się do parku znajdującego się za sklepem (...) w Ś. przy ul. (...). Tam w parku zaczęli spożywać zakupiony alkohol pijąc bezpośrednio z butelki. D. O. (1) stał obok S. K. (1) oraz D. K. (1), natomiast W. S. (1) i R. K. (1) siedzieli naprzeciwko nich. Oskarżeni mieli ze sobą plastikowe kubki, do których nalewali słodki napój służący do popicia alkoholu. Po skonsumowaniu pierwszej „kolejki” wódki D. O. (1) chciał iść do domu, zaczął się żegnać, ale po namowach oskarżonych został z nimi. W czasie spożywania alkoholu D. O. (1) z S. K. (1) odeszli na bok, rozmawiali i kłócili się o coś. Gdy po raz kolejny dotarł do pokrzywdzonego alkohol ponownie oświadczył, że idzie do domu. Wówczas W. S. (1) zahaczając ręką zgiętą w łokciu złapał pokrzywdzonego za szyję i wywrócił go na ziemię. Pokrzywdzony leżał na plecach, twarzą do góry. Przytrzymywany był za szyję przez kucającego przy nim W. S. (1). Wówczas S. K. (1) kazał D. O. (1) opróżnić kieszenie. S. K. (1) groził pokrzywdzonemu pozbawieniem życia, jeżeli wszystkiego im nie odda. D. O. wyciągnął z kieszeni tylko drobne pieniądze i papierki. S. K. (1) kazał R. K. przeszukać kieszenie pokrzywdzonego, a następnie sam zaczął je przeszukiwać. R. K. (1) trzymał wtedy D. O. (1) za rękę, a W. S. (1) nadal za szyję. S. K. (1) z kieszeni pokrzywdzonego wyciągnął i zabrał portfel wraz z zawartością tj.: pieniędzmi w kwocie ok. 1300 zł oraz 60 funtów brytyjskich, paszport, kartę debetową banku szkockiego (...) oraz telefon komórkowy marki N.. Zabrał również dwa srebrne łańcuszki, jeden zerwał z szyi pokrzywdzonego, a drugi z jego ręki.

Po dokonaniu rozboju oskarżeni puścili D. O. i używając wulgarnych słów, kazali mu opuścić miejsce zdarzenia. Sami zaś pozostali na miejscu. W czasie gdy udali się w kierunku miejsc zamieszkania S. K. (1) dał W. S. (1) 200 zł. W. S. domyślił się, że są to pieniądze zabrane pokrzywdzonemu

D. O. (1) po oddaleniu się z tego miejsca usiłował wrócić do miejsca pobytu, lecz stracił orientację, a następnie upadł na chodnik przy ul. (...) w Ś.. Został znaleziony przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej o godz. 03:15 i odwieziony do (...) w Ś. z uwagi na stan upojenia alkoholowego i sytuację zagrożenia życia i zdrowia. Nie miał przy sobie żadnych dokumentów. Posiadał bilon w kwocie 8 zł. Został zatrzymany do wytrzeźwienia. Został zwolniony w dniu 08.07.2016r. o godz. 13.30.

Łączną wartość zabranego przez oskarżonych mienia pokrzywdzony określił na 2200 złotych.

W. S. (1) został zatrzymany w dniu 30.09.202013r., zaś S. K. (1) w dniu 01.10.2013r.

Dowód: zeznania D. O. (1) - k. 2-4, 6-9, 318-322

P. B. – k. 16, 637v.

P. H. – k. 49, 812v.

S. B. – k. 213, 647v.

M. J. – k. 214, 648

M. P. - k. 222, 648-648v.

W. G. – k. 392, 789v.-790

K. K. – k. 410-411, 28-29 akt II Ko 9/16

częściowo wyjaśnienia S. K. (1) - k. 64-65, 68-69, 606v.-607v.

W. S. (1) - k. 109-110, 113-115, 121, 607- 607v.

częściowo zeznania D. K. (1) – k. 61-62, 169, 217, 257-259, 425-426, 427-428, 638-639

protokół zatrzymania osoby – k. 59-60, 93-94

kopia dokumentacji (...) w Ś. – k. 341-344

protokół okazania osoby – k. 427-428

W dniu 01.10.2013r. w godzinach 07:30 – 15:30 funkcjonariusze Policji T. L. i M. S. pełnili służbę poruszając się po Ś. nieoznakowanym radiowozem. W rejonie ulic (...) zauważyli jadącego rowerem R. K. (1), który winien być zatrzymany w związku z zarzucanym mu czynem popełnionym na szkodę D. O. (1). Funkcjonariusze Policji udali się radiowozem za oskarżonym i zatrzymali się w rejonie wylotu ul. (...). W czasie zatrzymania oskarżonego w rejonie ul. (...) zaczął zachowywać się agresywnie, wobec czego funkcjonariusze Policji przy użyciu siły fizycznej obezwładnili go i założyli mu kajdanki. R. K. (1) został zatrzymany i przewieziony do KPP w Ś.. Na miejscu podczas przeszukania odzieży oskarżonego w tylnej kieszeni jego spodni M. S. ujawnił woreczek foliowy z zawartością suszu roślinnego, który po zbadaniu okazał się środkiem odurzającym w postaci marihuany o wadze 0,51 grama.

Dowód: zeznania T. L. - k. 262–269, 391

M. S. - k. 274-286, 391

A. P. – k. 223, 681v.-682

częściowo wyjaśnienia R. K. (1) – k. 96-97, 101-102, 106-107, 316- 317

protokół zatrzymania osoby – k. 89-90

protokół przeszukania osoby – k. 78-80

protokół użycia wagi - k. 81

protokół użycia testera narkotykowego - k. 82

opinia z zakresu badań fizykochemicznych - k. 245-247

W czasie przeprowadzonego w dniu 06.11.2013r. okazania osób, w tym oskarżonego R. K., pokrzywdzony nie rozpoznał żadnej osoby, która była obecna na miejscu zdarzenia w nocy z 07/08.07.2013r., z którą spożywał alkohol lub która stosowała wobec niego przemoc.

Dowód: protokół okazania osoby – k. 288-289

Intelekt świadka D. K. (1) (poprzednio W.) mieści się w granicach normy, zdolna jest do prawidłowego postrzegania i odtwarzania spostrzeżeń, nie ujawnia skłonności do fantazjowania, ani nadmiernej podatności na sugestie innych osób. Biegła stwierdziła, iż opiniowaną charakteryzuje brak kooperatywności w trakcie składania zeznań, silny opór przed składaniem zeznań, brak aktywności poznawczej w celu wydobycia z pamięci szczegółów zdarzeń. Nasto wskazała, iż D. W. (1) nie ma motywacji do złożenia w pełni obiektywnych zeznań odnośnie przedmiotowego zdarzenia, bowiem jej konkubent jest jednym ze współoskarżonych.

Dowód: opinia sądowo – psychologiczna – k- 341-344

R. K. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w rozumieniu psychozy, na niedorozwój umysłowy, ani inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. U oskarżonego biegli psychiatrzy stwierdzili osobowość nieprawidłową dysocjalną. Tempore criminis R. K. (1) miał zdolność do rozpoznania znaczenia czynów jak i do pokierowania swoim postępowaniem, w stosunku do zarzucanych czynów nie zachodzą warunki art. 31§1 i 2 kk. Oskarżony może brać udział w postępowaniu, stawać przed Sądem i składać wyjaśnienia, a ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód: opinia sądowo – psychiatryczna - k. 581-583

S. K. (1) ma 32 lata, jest żonaty, posiada wykształcenie gimnazjalne, pracuje dorywczo, posiada dwoje dzieci, posiada przeciętną opinię środowiskową, był wcześniej karany sądownie.

Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 19.06.2008r. w sprawie sygn. akt III K 76/08 S. K. został skazany na karę łączną 8 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 27.08.2006r. do dnia 09.01.2007r., od dnia 15.02.2007r. do dnia 19.01.2012r., a obejmującym: 1/ wyrok Okręgowego w Ś. z dnia 19.10.2007r. sygn. akt III K 137/07 za czyn z art. 280§1 kk i art. 157§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, wymierzono karę 7 lat pozbawienia wolności, 2/ wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 27.04.2007r. sygn. akt II K 733/06 za czyn z art. 157§2 kk w zw. z art. 64§1 kk, wymierzono karę roku pozbawienia wolności.

Dowód: dane osobo – poznawcze oskarżonego – k- 513, 580v., 606

wywiad środowiskowy – k. 351, 861-862

dane o karalności – k. 162-164, 844-846

odpis wyroku – k. 134-135

S. K. (1) składając wyjaśnienia w KPP w Ś. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził, że w nocy z 07/08.07.2013r. spożywał alkohol z pokrzywdzonym i współoskarżonymi, lecz zaprzeczył, aby dokonał rozboju na D. O. (1). Stwierdził, że nie widział by R. K. lub W. S. przewracali na ziemię oraz przytrzymywali pokrzywdzonego, grozili mu, aby zabierali mu portfel i telefon. Podał, że w dniu zdarzenia otrzymał od R. K. (1) pieniądze w kwocie 200 zł. Tożsame wyjaśnienia złożył w trakcie przesłuchania przez Prokuratora.

W dniu 04.11.2013r. ponownie nie przyznał się do przedstawionego mu zarzutu i podtrzymał zeznania złożone dotychczas. Stwierdził, że nie wie z jakiego powodu przy poprzednim przesłuchaniu podał, że pieniądze dostał od R. K.. Wyjaśniał także, że nie widział u pokrzywdzonego żadnych pieniędzy, zaprzeczył, aby którykolwiek z oskarżonych używał wobec pokrzywdzonego siły fizycznej.

Na rozprawie przed Sądem oskarżony nie przyznał się popełnienia zarzucanego mu czynu, podtrzymał wyjaśnienia dotychczas złożone. Odpowiadając na pytania podał, że pieniądze (200 zł) otrzymał od W. S.. Nie widział, aby w czasie zdarzenia była stosowana wobec D. O. (1) przemoc i nie pamięta w którym momencie pokrzywdzony przewrócił się, ale pomagał mu wstać.

Dowód: wyjaśnienia S. K. (1) - k. 64–65, 68-69, 250-253, 393-394, 431-432, 606v.–607v.

W. S. (1) ma 32 lata, jest żonaty, posiada wykształcenie gimnazjalne, pracuje dorywczo, posiada dwoje dzieci, był wcześniej wielokrotnie karany sądownie, posiada przeciętną opinię środowiskową.

Dowód: dane osobo – poznawcze oskarżonego – k. 513, 580v., 606v.

wywiad środowiskowy – k. 297-298, 850-851

dane o karalności – k. 159-161, 838-840

odpis wyroku – k. 151-152

W. S. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszerne wyjaśnienia. Wyjaśniał, że widział jak doszło do kłótni pomiędzy S. K. (1) a pokrzywdzonym, jednakże nie pamiętał czego ona dotyczyła, a gdy wracali S. K. (1) wręczył mu 200 zł, usnął jednak na ławce przy ul. (...) i gdy się obudził

nie posiadał już tych pieniędzy. Zaprzeczył, aby groził lub przytrzymał D. O. (1) i by zabrał mu portfel, pieniądze i telefon. Nie widział, aby S. K. (1) lub R. K. (1) stosowali przemoc wobec pokrzywdzonego.

Składając kolejne wyjaśnienia oskarżony podtrzymał te dotychczas złożone. Przyznał, że domyślił się, iż otrzymane od S. K. pieniądze w kwocie 200 zł musiały zostać zebrane pokrzywdzonemu.

W dniu 30.10.2013r. oskarżony ponownie przyznał się do winy wyjaśniając, że kiedy pokrzywdzony wyciągał pieniądze z portfela zobaczył, że ma tam sporo pieniędzy w banknotach stułotowych i poinformował o tym pozostałych oskarżonych. W czasie gdy D. O. (1) udał się „za potrzebą”, oskarżony wyjął mu portfel z tylnej kieszeni spodni, i dał później S. K. 200 zł, zaś oskarżonemu zostało 1000 lub 1100 zł. W. S. (1) zaprzeczył, by w czasie dokonywania tej kradzieży stosował przemoc lub straszył pokrzywdzonego. Oskarżony nie przyznał się natomiast do kradzieży pozostałych przedmiotów twierdząc, że nie wie co się stało z nimi stało, zaprzeczył temu, że zabrał telefon i łańcuszki D. O., by w ogóle widział te przedmioty u niego.

Na rozprawie przed Sądem oskarżony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu, częściowo podtrzymał wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, twierdził, że to on dał pieniądze S. K., bo ukraść portfel pokrzywdzonemu. Oskarżony odmówił odpowiedzi na pytania.

Dowód: wyjaśnienia W. S. (1) - k. 109-110, 113-115, 174-176, 393-394, 429-430, 606-607v.

R. K. (1) ma 40 lat, jest kawalerem, ma wykształcenie podstawowe, posiada dwoje dzieci, utrzymuje się z prac dorywczych, był wcześniej karany sądownie, posiada negatywną opinię środowiskową.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 02.10.2009r. w sprawie sygn. akt II K 841/07 R. K. został skazany za czyn z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§2 kk i wymierzono karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbywał w okresie od dnia 30.06.2005r. do dnia 18.07.2006r., od dnia 18.10.2010r. do dnia 18.11.2011r., od dnia 13.01.2011r. do dnia 31.10.2012r.,

Dowód: dane osobo – poznawcze oskarżonego – k- 513, 580v.,

wywiad środowiskowy – k. 346-348, 853-857

dane o karalności – k. 156-158, 841-843

odpisy wyroków – k. 136-150

R. K. (1) w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Odmówił składania wyjaśnień odnośnie pierwszego zarzutu, natomiast odnośnie zarzutu posiadania w dniu 01.10.2013r. marihuany wyjaśniał, że nie posiadał przy sobie marihuany, a woreczek z suszem został mu podrzucony do kieszeni przez funkcjonariusza Policji M. S., który ostatni wkładał rękę do tej kieszeni.

Oskarżony zaprzeczył swojej obecności na miejscu zdarzenia z zarzutu I, oświadczył, że nie ma w tej kwestii nic do powiedzenia, powołał się na protokół okazania jego osoby z dnia 06.11.2013r.

Dowód: wyjaśnienia R. K. (1) - k. 96-97, 102-103, 316-317, 429-430, 431-432,

Sąd zważył:

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do popełnienia przez oskarżonych przypisanych im w wyroku czynów.

Konstruując stan faktyczny w sprawie w zakresie czynu opisanego w punkcie I aktu oskarżenia Sąd oparł się w głównej mierze na zeznaniach pokrzywdzonego D. O. (1), M. P., W. G., K. K., P. B., P. H., S. B., M. J., częściowo na wyjaśnieniach

W. S. (1) i S. K. (1) oraz częściowo na zeznaniach D. K. (1) (co do oskarżonych W. S. (1) i R. K. (1)), a także na dowodach z dokumentów zgromadzonych w sprawie, a wskazanych w stanie faktycznym uzasadnienia.

Znamiennymi w zakresie czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia okazały się zeznania funkcjonariuszy Policji M. S., T. L. i A. P., w których opisali oni okoliczności związane ze znalezieniem u oskarżonego R. K. (1) środka odurzającego w postaci marihuany oraz protokoły zatrzymania osoby i przeszukania osoby, użycia wagi i testera narkotykowego oraz opinia z zakresu badań fizykochemicznych.

Sąd nie znalazł żadnych powodów, dla których miałby uznać zeznania pokrzywdzonego D. O. (1) za niewiarygodne czy też mające na celu bezpodstawne obciążanie oskarżonych. Pokrzywdzony zeznał konsekwentnie, logicznie i spójnie opisywał w swoich zeznaniach zdarzenia będące przedmiotem niniejszej sprawy. W wiarygodny sposób opisał okoliczności, w jakich poznał oskarżonych, z zachowaniem chronologii opisał również kolejno wydarzenia, jakie miały miejsce w nocy z 07/08.07.2013r., wskazał przy tym szczegóły zachowania oskarżonych mające miejsce wobec jego osoby. Co istotne, pokrzywdzony nie znał wcześniej oskarżonych, widział ich przez ok. godzinę, w nocy, nie był wówczas trzeźwy, choć twierdził, że czuł się dobrze i z tych powodów nie był w stanie podać szczegółów ich wyglądu czy ubioru. Podał zaś te, które zapamiętał. Zeznając na etapie postępowania przygotowawczego pokrzywdzony, przypisując określone zachowania każdego z oskarżonych, wskazywał na zapamiętane cechy ich wyglądu posługując się określeniami: (...) W. z dłuższymi włosami i Ł.. I tak Sąd, mając możliwość na rozprawie skonfrontowania opisów przedstawionych przez D. O. (1) z faktycznym wyglądem oskarżonych, stwierdził, iż wysokim mężczyzną z dłuższymi włosami w opisie pokrzywdzonego jest – R. K. (1) – mimo tego, że obecnie, jak również w czasie okazania miał krótsze włosy, Ł. - S. K. (1) (oskarżony jest krępej budowy, a zdjęcia z monitoringu potwierdzają bądź brak włosów na jego głowie bądź ich minimalną długość, poza tym pokrzywdzony wskazywał, że miał on białą koszulkę, a taką koszulkę niewątpliwie miał wówczas S. K.), a (...) – W. S. (1) (jest najszczuplejszy i znacznie niższy od R. K. (1)).

Również konsekwentnie pokrzywdzony podawał okoliczności w jakich doszło do zaboru jego mienia i które z poszczególnych czynności każdy z oskarżonych wówczas wykonywał. Co do ilości posiadanych pieniędzy oraz dokumentów, zabranych następnie przez sprawców rozboju, Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że pokrzywdzony faktycznie je posiadał, a okoliczności tej strony w toku postępowania nie kwestionowały.

Zeznania D. O. w zakresie okoliczności spotkania z oskarżonymi oraz wspólnej „wędrownki” po Ś., a także zakupu i spożywania następnie alkoholu, znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków M. P., W. G., K. K., jak i w zeznaniach D. K. (1) i wyjaśnieniach W. S. i S. K., o czym poniżej. Co do dokonania rozboju na osobie pokrzywdzonego i rodzaju zabranego mienia zeznania D. O. również potwierdzają zeznania M. P., W. G., K. K., którym pokrzywdzony zdał relację z przebiegu wydarzeń i choć nie była ona aż tak szczegółowa to przedstawia to co zeznał w tym zakresie pokrzywdzony.

Odnosnie znalezienia pokrzywdzonego leżącego na chodniku przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej i zatrzymania do wytrzeźwienia w (...) w Ś. zeznania D. O. korespondują z zeznaniami P. B., P. H., S. B. i M. J., którzy w sposób szczegółowy opisali te okoliczności, a Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by odmówić przyznania im waloru wiarygodności.

Wskazać tutaj stanowczo ponownie należy, że pokrzywdzony nie znał żadnego z oskarżonych, nie widział ich także w wystarczającym oświetleniu, jednak ponad wszelką wątpliwość z jego zeznań wynika, że sprawców – mężczyzn – było trzech i towarzyszyła im kobieta będąca wówczas dziewczyną jednego z nich. Z wyjaśnień oskarżonych W. S. i S. K. oraz zeznań D. K. jednoznacznie i ponad wszelką wątpliwość wynika, że od momentu spotkania przy sklepie (...) do czasu gdy opuścili miejsce zdarzenia po dokonaniu rozboju byli we trzech tzn. W. S., S. K. i R. K., nikt z nich nie oddalał się z tego miejsca tak by tam już nie wrócić, nikt też do nich nie dołączył. Wobec czego twierdzenie pokrzywdzonego, że mężczyzn było dwóch oraz wyjaśnienia R. K. (1), w których zaprzeczał swojemu udziałowi w przedmiotowym zdarzeniu, a także dokonaniu rozboju na osobie D. O., na wiarę nie zasługują. D. O. (1) jest osobą obcą dla oskarżonych i nie sposób dopatrzeć się przyczyn, dla których miałby bezpodstawnie obciążać oskarżonych swoimi twierdzeniami, a mieć tutaj na uwadze należy, że przecież pokrzywdzony nie wskazał nawet ich imion, a osoby biorące udział w zdarzeniu zostały ustalone na podstawie innych dowodów przeprowadzonych w toku postępowania,

w tym wskazanych powyżej zeznań świadka i wyjaśnień w/w oskarżonych. Oskarżeni również nie pozostawali ze sobą w konflikcie, więc brak podstaw do uznania, że z tego powodu mogli obciążać siebie nawzajem.

Odnośnie zeznań złożonych przez D. K. (1) (poprzednio W.) Sąd, jak już powyżej wskazano, uznał za wiarygodne tylko te zeznania, które zostały przez nią złożone na etapie postępowania przygotowawczego i tylko w zakresie dotyczącym oskarżonych R. K. (1) i W. S. (1), albowiem co do osoby S. K. (1), świadek – która w trakcie trwania postępowania w niniejszej sprawie, zawarła z nim związek małżeński - skorzystała z prawa do odmowy składania zeznań, więc w tym zakresie Sąd nie mógł się do nich ustosunkować.

I tak: zeznania D. K. (1) złożone na etapie postępowania przygotowawczego w sposób niemal analogiczny do relacji D. O. (1) opisują przebieg zdarzenia. Świadek składając zeznania po raz pierwszy zeznała, iż w nocy z 07/08.07.2013r. przebywała wraz z pokrzywdzonym oraz oskarżonymi R. K. (1) i W. S. (1). Przyznała, iż była świadkiem tego jak pokrzywdzony leżał na ziemi, a w/w oskarżeni przeszukiwali jego kieszenie. Tak więc z jej zeznań wyłonił się wyraźny i jednoznaczny obraz zdarzenia z udziałem w/w oskarżonych. Co do tego, że był tam obecny R. K. (1) świadek nie miała żadnych wątpliwości, potwierdzając konsekwentnie tę okoliczność, także w czasie konfrontacji świadka przeprowadzonej z R. K. (k. 427-428) kiedy jednoznacznie wskazała tego oskarżonego jako uczestnika zdarzenia ze wskazaniem czynności sprawczych jakie wówczas wykonywał. Powyższe zeznania świadka jako spójne ze sobą i z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, a także konsekwentne dokładnie odzwierciedlają przebieg zdarzenia z nocy 07/08.07.2013r. i w ocenie Sądu z tych powodów zasługują za przyznanie im waloru wiarygodności.

Sąd nie dał natomiast wiary późniejszym zeznaniom i zawartym w nich twierdzeniom D. K. (1), złożonym podczas kolejnych przesłuchań, w zakresie, w którym świadek zasłaniała się niepamięcią i wskazywała, iż wcześniejsze zeznania złożyła pod naciskiem przesłuchującego policjanta. Jak wynika z opinii sądowo - psychologicznej sporządzonej w niniejszej sprawie D. K. (1) nie ma motywacji do złożenia w pełni obiektywnych zeznań odnośnie przedmiotowego zdarzenia, bowiem jej konkubent (obecnie mąż) jest jednym ze współoskarżonych. Dlatego też w ocenie Sądu powyższym zeznaniom nie można przyznać waloru wiarygodności.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw, by odmówić wiarygodności zeznaniom złożonym w zakresie czynu II opisanego w akcie oskarżenia przez M. S., T. L. i A. P.. Świadców ci są funkcjonariuszami Policji, osobami obcymi dla oskarżonego R. K. (1) i brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że bezpodstawnie obciążają go swoimi zeznaniami. Przedstawiona przez M. S. i T. L. relacja ze zdarzeń jest szczegółowa i konsekwentna i nie budzi wątpliwości co do jej zgodności z rzeczywistym ich przebiegiem - w tym dotyczącym okoliczności zatrzymania oskarżonego, jego agresywnej postawy, konieczności zastosowania środków przymusu bezpośredniego, a także czasu i okoliczności ujawnienia w kieszeni spodni oskarżonego marihuany - potwierdzając w pełni sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Sąd nie dopatrył się również żadnych przesłanek wskazujących na to, że świadkowie ci niezgodnie z prawdą pomawiają oskarżonego o popełnienie przestępstwa, wobec czego twierdzenia R. K. (1) w tym zakresie jako nieprawdopodobne Sąd potraktował jako przejaw przyjętej przez oskarżonego linii obrony. Również zeznania A. P. dotyczące zabezpieczenia ujawnionej u oskarżonego marihuany i przeprowadzonych badań pobranej próbki zasługują na wiarę.

Bez znaczenia natomiast dla ustalenia sprawstwa R. K. (1) w zakresie czynu z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii są ujawnione rozbieżności w zeznaniach w/w świadków co do tego, czy R. K. był ubrany czy też pozostał w bieliźnie na dalszym etapie wykonywania z nim czynności w sprawie. Różnice w zeznaniach świadków w tym zakresie nie mogą skutecznie podważyć ich twierdzeń co do czasu, okoliczności i miejsca znalezienia środka odurzającego będącego w posiadaniu oskarżonego.

Również zeznania A. D. Sąd uznał za wiarygodne. Świadek wraz z pokrzywdzonym dokonał przeglądu zabezpieczonego monitoringu ze sklepu (...) i w czasie tej czynności pokrzywdzony rozpoznał jednego ze sprawców, a był to S. K. (1) (wraz z D. K.).

Dowód z zeznań świadków A. I., Ł. K., R. K. (3), K. S. nie miały znaczenia dla czynionych ustaleń faktycznych. W/w nie byli bezpośrednimi obserwatorami istotnych zdarzeń, a ich zeznania nie przyczyniły się do wyjaśnienia sprawy, wobec czego zostały przez Sąd pominięte.

Przechodząc do wyjaśnień złożonych przez oskarżonych S. K. (1) i W. S. (1) stwierdzić należy, że nie budzą one wątpliwości co do ich wiarygodności w zakresie w jakim oskarżeni przyznają, iż w nocy z 07/08.07.2013r. zakupili i spożywali alkohol z D. O. (1) i R. K. (1) najpierw pod sklepem (...), a następnie w okolicy sklepu „Mega+” w Ś.. W tym zakresie są one zgodne z twierdzeniami zarówno pokrzywdzonego, jak i D. K..

W pozostałym zakresie wyjaśnienia w/w oskarżonych są sprzeczne nie tylko ze sobą, ale dodatkowo uległy w toku postępowania znacznej ewaluacji. Nasuwa się nieodparte wrażenie, że oskarżeni w nie do końca przemyślany sposób zmieniają swoje twierdzenia, przecząc sobie wzajemnie i usiłując uwolnić siebie oraz nie obciążyć R. K. odpowiedzialnością karną za popełnione przestępstwo.

S. K. (1) odnośnie zdarzeń z udziałem pokrzywdzonego zaprzeczał, by brał udział w rozboju dokonanym na jego osobie, by groził pokrzywdzonemu, kłócił się z nim lub dokonał zaboru jego mienia. Twierdził, że w pewnym momencie pokrzywdzony poszedł „w krzaki”, a jak wrócił to poszedł się załatwić R. K. (1). Potem pokrzywdzony spał na murku, a pozostałe osoby poszły w kierunku domu. To R. K. miał dać S. K. 200 zł (k. 64-64). Następnie oskarżony wyjaśniał, że pokrzywdzony przewrócił się i podnieśli go, posadzili na murku i poszli do domów. Ponownie twierdził, że R. K. dał mu wtedy 200 zł (k. 68-69). Po raz kolejny oskarżony podtrzymał wyjaśnienia, lecz tym razem nie pamiętał od kogo dostał pieniądze (k. 250-253). Dopiero w czasie konfrontacji z W. S. oskarżony stwierdził, że dostał pieniądze właśnie od niego, nie widział by pokrzywdzony został przewrócony, by stosowano wobec niego przemoc i zaprzeczył zabrani mu mienia pokrzywdzonego (k. 395-394).

Wyjaśnienia W. S. (1) również charakteryzują się zmiennością i niekonsekwencją w twierdzeniach, skutkującymi różnymi wersjami przedmiotowego zdarzenia, a wersje te wzajemnie się wykluczają. I tak: w postępowaniu przygotowawczym początkowo opisując przebieg wydarzeń wyjaśniał, iż widział jak doszło do kłótni pomiędzy S. K. (1) a pokrzywdzonym, jednakże nie pamiętał czego ona dotyczyła. Zaprzeczył, aby groził lub przytrzymał D. O. (1), a także by ukradł mu portfel z pieniędzmi, by oskarżeni bili lub przytrzymywali pokrzywdzonego. Przyznał natomiast, że podczas powrotu do domu S. K. (1) wręczył mu 200 zł, które - jak oskarżony przypuszczał - zabrał pokrzywdzonemu (k. 109-110, 113-115, 121). Składając kolejne wyjaśnienia przyznał, iż to on zobaczył u pokrzywdzonego znaczną ilość pieniędzy w banknotach stułotowych i poinformował o tym fakcie pozostałych współoskarżonych. Dodał, że to on wyjął D. O. (1) portfel z kieszeni, gdy ten udał się „za potrzebą” i dał później S. K. (1) kwotę 200 zł. Po raz kolejny zaprzeczył, aby stosował przemoc bądź straszył pokrzywdzonego (k. 174-176). Następnie oskarżony przyznawał się już do kradzieży portfela pokrzywdzonemu w tych samych okolicznościach. Zmianę swoich wyjaśnień usiłował tłumaczyć tym, że początkowo podawał inny przebieg wydarzeń („zeznał wszystko na K.”), bo tak mu sugerowała Policja.

Powyższe zeznania W. S. (1) Sąd uznał za wiarygodne tylko w zakresie korespondującym z zeznaniami w tym zakresie pokrzywdzonego, a doskonale z nimi współgra twierdzenie W. S. o tym, że to właśnie od S. K. otrzymał pieniądze (w banknotach stułotowych), gdyż D. O. właśnie tego oskarżonego wskazał jako osobę (Ł.), która po przeszukaniu kieszeni spodni pokrzywdzonego zabrała mu portfel z pieniędzmi i dokumentami. Pokrzywdzony w żadnym razie nie twierdził, że ma co do tego jakieś wątpliwości, a jego zeznania w tym zakresie cechuje konsekwencja i stanowczość. D. O. (1) nie twierdził także, by w którymkolwiek momencie udawał się „za potrzebą” i by wówczas jeden ze sprawców udał się za nim i wyciągnął mu portfel z kieszeni, jak to opisywał w swoich późniejszych wyjaśnieniach W. S..

Odnośnie wyjaśnień W. S. wskazać należy, iż jedynie wyjaśnienia złożone początkowo w postępowaniu przygotowawczym jako konsekwentne i korespondujące z pozostałym wiarygodnym materiałem dowodowym zebrany w sprawie zasługują na przyznanie im tego waloru. Należą do nich także twierdzenia oskarżonego o tym, że to właśnie on zobaczył u D. O. znaczną ilość pieniędzy i poinformował o tym fakcie S. K. (1) i R. K. (1). Natomiast odnośnie zmiany wyjaśnień przez oskarżonego wskazać ponownie należy, że W. S. (1) w sposób mało wiarygodny twierdził, że powodem tej zmiany jest to, że „przemyślał sobie sprawę” i dlatego oraz z powodu sugestii Policji zmienił

swoje wyjaśnienia. Nie przekonuje to Sądu co do intencji oskarżonego i „odzyskania pamięci” (po ponad 3 miesiącach od zdarzenia), gdyż ewidentnie usiłuje on - przyznaniem się do kradzieży portfela – wziąć na siebie odpowiedzialność tak, by pozostali oskarżeni zostali uwolnieni z zarzutów.

Wobec powyższego Sąd nie przyznał wyjaśnieniom S. K. waloru wiarygodności w zakresie pozostającym w sprzeczności z uznanym za wiarygodny, a przedstawionym powyżej, materiałem dowodowym.

Oskarżony R. K. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i na rozprawie przed Sądem zaprzeczył swojemu sprawstwu w zakresie zarzucanych mu czynów. W toku sprawy prezentował linię obrony opartą na twierdzeniu, iż w nocy z 07/08.07.2013r. nie był obecny w trakcie zdarzenia związanego z rozbojem na osobie D. O. (1), a pokrzywdzony nie rozpoznał go w czasie okazania mu osób w dniu 06.11.2013r., zaś oskarżony nigdy nie miał włosów do pasa. Następnie R. K. konsekwentnie odmawiał składania wyjaśnień w zakresie zarzutu dotyczącego pokrzywdzonego D. O. (1) i odpowiedzi na wszelkie pytania. Wobec powyższego Sąd uznał twierdzenia oskarżonego o nieprzebywaniu w miejscu zdarzenia i pomówieniach ze strony S. K. za niewiarygodne, gdyż są one sprzeczne z pozostałym uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

W odniesieniu do ujawnionego przy R. K. podczas przeszukania suszu roślinnego w postaci marihuany oskarżony twierdził, że woreczek ten został mu podrzucony przez przeszukującego go Policjanta - M. S., który nie dość, że wychodził z pokoju, to jeszcze jako ostatni wkładał rękę do kieszeni spodni oskarżonego. Stwierdzić należy, że powyższe wyjaśnienia R. K. nie znajdują potwierdzenia w materiale dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny, w szczególności pozostają w sprzeczności z treścią szczegółowych i konsekwentnych w tym zakresie zeznań świadków – funkcjonariuszy Policji, którzy dokonali jego zatrzymania, a także przeprowadzali przeszukanie odzieży oskarżonego. Nie sposób przyjąć za możliwe i wiarygodne zaistnienie sytuacji, w której funkcjonariusz Policji, doświadczony i znający przepisy prawa, decyduje się na działanie z nimi sprzeczne i podrzucenie zatrzymanemu oskarżonemu woreczka ze środkiem odurzającym, narażając się przy tym na odpowiedzialność karną lub co najmniej dyscyplinarną.

Wobec powyższego, analizując treść wyjaśnień złożonych w toku postępowania przez R. K. (1), należy je ocenić jako nieprzekonywujące i pokrętne, a postawa prezentowana przez tego oskarżonego w żadnej mierze nie była ukierunkowana na wyjaśnienie całości okoliczności sprawy, a jedynie na uniknięcie odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

W niniejszej sprawie przeprowadzone zostały dowody z opinii biegłych z zakresu psychologii i psychiatrii, które zdaniem Sądu są pełne, szczegółowe i nie wymagają w żadnym kierunku uzupełnienia, a fachowości i rzetelności wydających je biegłych Sąd nie zamierza kwestionować.

Reasumując powyższe rozważania stwierdzić należy, że oskarżeni R. K. (1), S. K. (1) i W. S. (1) swoim działaniem wyczerпали ustawowe znamiona zarzucanych im czynu, a ich wina została udowodniona.

Przestępstwo z art. 280 kk ma dwa przedmioty ochrony: główny - to ochrona prawa własności, posiadania i innych praw rzeczowych i obligacyjnych przysługujących danemu podmiotowi do rzeczy oraz tzw. poboczny - czyli nietykalność, zdrowie i życie człowieka. Wskazać przy tym należy, że zamach na człowieka stanowi jedynie środek prowadzący do realizacji celu, którym jest zabór rzeczy. W ocenie Sądu zachowanie oskarżonych wypełnia znamiona czynu z art. 280§1 kk, gdyż stosowali oni wobec D. O. (1) przemoc fizyczną w postaci przewrócenia go na ziemię, trzymania za szyję, przytrzymywania rąk, czy przeszukiwania kieszeni pokrzywdzonego, grozili pokrzywdzonemu pobicie, a celem działania oskarżonych był zabór mienia wskazanego w zarzucie.

Użycie zaś przemocy wobec osoby polega na fizycznym i bezpośrednim oddziaływaniu na ciało człowieka, ukierunkowanym na przełamanie lub uniemożliwienie oporu. Użyciem przemocy w rozumieniu art. 280 kk jest nawet zastosowanie niewielkiej siły fizycznej, odpowiadającej naruszeniu nietykalności cielesnej, jeżeli zastosowanie jej prowadzi do przełamania woli pokrzywdzonego (zob. wyrok SA w Krakowie z 13 grudnia 1994 r., II AKr 189/94, OSA 1995, z. 4, poz. 19).

Dodać przy tym należy, iż nie ma znaczenia dla przyjętej kwalifikacji prawnej czynu to, który ze sprawców użył przemocy wobec pokrzywdzonego, a także to, który z nich zabrał rzeczy do niego należące. Sprawcy wszak wiedzieli co robią i mieli tego pełną świadomość, widzieli jakie czynności każdy z nich wykonuje i akceptowali te działania (zob.: wyrok SN z dnia 01.04.1981r., III KP 45/81, niepubl.; wyrok SA w Krakowie z dnia 27.01.1994r., II Akr 247/93, publ. KZS 1994/1/23). Co do tego, że każdy z oskarżonych akceptował zachowania pozostałych oskarżonych wobec pokrzywdzonego, stosowaną wówczas przemoc fizyczną i groźby, a także dokonany zabór mienia pokrzywdzonego - nie może być żadnych wątpliwości. Znamiona rozboju spełnia zachowanie sprawców polegające na szarpaniu, przytrzymywaniu, kopaniu czy uderzaniu pokrzywdzonego. Dla przyjęcia odpowiedzialności za przestępstwo wieloczynowe, w tym zwłaszcza za rozbój, nie ma znaczenia, którą z czynności sprawca samodzielnie wykonuje. Istotne natomiast jest to, że oskarżeni obejmowali świadomością całość akcji przestępnej realizowanej partiami przez poszczególne osoby i godzili się na to. Wystąpił też skutek niezbędny przy każdym przestępstwie materialnym, a mianowicie zabór rzeczy.

Wskazać należy, iż S. K. (1) oraz R. K. (1) opisanego wyżej przestępstwa dopuścili się w warunkach recydywy specjalnej wielokrotnej, bowiem w okresie 5 lat po odbyciu kary pozbawienie wolności w wymiarze przekraczającym rok dopuścili się nowego przestępstwa umyślnego przeciwko mieniu popełnionego z groźbą i użyciem przemocy. Z treści art. 64§2 kk wynika, iż aby było dopuszczalne przyjęcie działania w warunkach multirecydywy konieczne jest, aby sprawca popełnił ponownie umyślne przestępstwo będące jedynym z taksatywnie wymienionych w tym przepisie oraz spełnił pozostałe wymienione w nim przesłanki. Wszystkie wymogi dla przyjęcia art. 64§2 kk wobec w/w oskarżonych zostały spełnione.

Sąd dokonał przy tym stosownej korekty opisu czynu zarzucanego oskarżonym S. K. i R. K. w punkcie I aktu oskarżenia poprzez prawidłowe opisanie ich działania w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa.

Nadto oskarżeni R. K. (1), S. K. (1) oraz W. S. (1) swoim zachowaniem opisanym w punkcie I części wstępnej wyroku wyczerpali ustawowe znamiona czynu z art. 275§1 kk, albowiem przywłaszczyli dokument stwierdzający tożsamość tj. paszport należący do pokrzywdzonego. Właściwa jest więc przyjęta kumulatywna kwalifikacja prawna czynu oskarżonych.

Natomiast Sąd nie podzielił stanowiska oskarżyciela publicznego co do zasadności przyjęcia do kwalifikacji prawnej art. 278§1 i 5 kk, gdyż art. 280§1 kk w swoich znamionach ustawowych zawiera już kradzież („kto kradnie”), bez zawężenia znaczenia, tak więc ponowne przywoływanie przepisu dotyczącego kradzieży (art. 278 kk) nie znajduje logicznego uzasadnienia.

Odnosnie czynu z punktu II aktu oskarżenia tj. czynu z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wskazać należy, niewątpliwie w dniu 01.10.2013r. R. K. (1) posiadał środek odurzający w postaci marihuany, w ilości 0,51 grama i tym samym wyczerpał znamiona zarzucanego mu czynu.

Zachowanie karalne opisane w znamionach przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii sprowadza się do niezgodnego z przepisami cyt. ustawy posiadania środków odurzających (lub substancji psychotropowych). „Posiadanie” jest stanem polegającym na faktycznym władztwie nad rzeczą. Może być wykonywane bezpośrednio, jak i za pośrednictwem innej osoby. Nie jest utożsamiane z posiadaniem i dzierżeniem w rozumieniu cywilnoprawnym. Według D. W. w prawie karnym pojęcie "posiadania" jako znamię czasownikowe, charakteryzujące typ czynu zabronionego, występuje w powszechnym znaczeniu ("mieć"), jeżeli z treści samego aktu prawnego lub kontekstu, w jakim daną regulację wiązać należy z innymi przepisami, nie wynika co innego (zob.: D. W.: Pojęcie "posiadania" w prawie karnym, Prok. i Pr. 2000, nr 2, s. 14). Środkiem odurzającym, w myśl art. 4 pkt. 26 cyt. ustawy, jest każda substancja pochodzenia naturalnego lub syntetycznego działająca na ośrodkowy układ nerwowy (...), w tym haszysz oraz marihuana czyli wysuszone i rozdrobnione liście górnych pędów konopi zawierające żywicę, rozprowadzane w postaci „krajanki” lub sypkiego proszku (zob.: T. Srogosz: Ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii. Komentarz, C. H. Beck 2008, Wydanie 2, Legalis).

Natomiast czynność sprawcza jest realizowana „wbrew przepisom ustawy”, jeżeli pozostaje w sprzeczności z dopuszczalnymi ustawą zachowaniami, związanymi z dozwolonym posiadaniem środków odurzających lub substancji psychotropowych.

Wskazać również należy na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z dnia 27.01.2011r., iż posiadaniem środka odurzającego lub substancji psychotropowej w rozumieniu art. 62 ustawy z dnia 21.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest każde władanie takim środkiem czy substancją, a więc także związane z jego użyciem lub zamiarem użycia. Więc bez znaczenia dla odpowiedzialności karnej sprawcy pozostają ramy czasowe posiadania środka odurzającego lub substancji psychotropowej, jak również to czy sprawca posiada narkotyki w celu zbycia, udzielenia innej osobie czy też w celu samodzielnego użycia – niezwłocznie albo w określonym odstępie czasu (zob.: Uchwała SN z dnia 27.01.2011r., sygn. I KZP 24/10, OSNKW 2011/1/2). Zdaniem Sądu oskarżony miał pełną świadomość znaczenia posiadanych substancji, ich rodzaju, ilości i przeznaczenia, przy tym bez znaczenia jest i nie wyłącza karalności cel, w jakim oskarżony je posiadał, nawet jeśli posiadał ten środek odurzający na własne potrzeby.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami sądowego wymiaru kary określonymi w rozdziale VI Kodeksu karnego. Dążył do orzeczenia kar sprawiedliwych, adekwatnych do winy oskarżonych i stopnia społecznej szkodliwości ich czynów. Sąd miał również na uwadze rodzaj naruszonego dobra prawnego, rozmiar szkód wyrządzonych przestępstwem, sposób i okoliczności popełnienia przestępstw oraz postać zamiaru i motywację sprawców. W chwili popełniania tychże przestępstw oskarżeni posiadali możliwość swobody w podejmowaniu decyzji co do swego zachowania.

Określając stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonych Sąd miał na uwadze, iż godziły one w fundamentalną wartość, jaką jest prawo własności i wolność oraz zdrowie innej osoby. Godzili więc w dobra, które podlegają szczególnej ochronie prawnej. Przy tym doskonale rozumieją znaczenie podstawowych norm społecznych i granicę pomiędzy wolną wolą a przymusem. Takie zachowania jak oskarżonych winny spotkać się z surowym potraktowaniem ze strony wymiaru sprawiedliwości. Na wymiar kar wpływ miały ponadto warunki i właściwości osobiste sprawców, ich stan nietrzeźwości w czasie popełnienia przestępstwa z art. 280§1 kk, który wprawdzie nie został potwierdzony stosownymi badaniami, lecz do którego pośrednio oskarżeni przyznali się podając jakie ilości i jakiego alkoholu wypili, a także sposób życia oskarżonych przed popełnieniem przestępstwa, w tym również fakt, że każdy z oskarżonych był uprzednio karany sędownie, a S. K. i R. K. dopuścili się czynu z art. 280§1 kk w warunkach multirecydywy określonej w art. 64§2 kk. Zachowanie oskarżonych wskazuje na to, że mają oni lekceważący stosunek do norm społecznych i prawnych oraz nie widzą niczego nagannego w swoim zachowaniu. W toku postępowania nie wykazali żadnej skruchy z powodu swojego zachowania. Oskarżeni w żaden sposób swoją postawą i zachowaniem w trakcie całego procesu nie przekonali Sądu co do tego, że żałują swojego zachowania. Z tych też powodów koniecznym jest odizolowanie, choć na jakiś czas, oskarżonych od społeczeństwa, by mieli czas na wyciągnięcie wniosków, zmianę swojego nastawienia do obowiązujących norm prawnych, by nauczyli się szanować prawa jednostki oraz reguły panujące w praworządnym społeczeństwie.

Wymierzając oskarżonym kary pozbawienia wolności Sąd uznał, iż wyłącznie surowa kara bezwzględnego pozbawienia wolności stanowić będzie właściwą reakcję na czyny oskarżonych i w efekcie doprowadzi do powstrzymania się przez nich od kolejnych zachowań przestępczych. Nie sposób przy tym w chwili obecnej postawić wobec żadnego z oskarżonych pozytywnej prognozy kryminologiczno – społecznej. Oskarżeni, jak wynika z ich dotychczasowej postawy i zachowań, są sprawcami niepoprawnymi, wobec których uprzednio wymierzane kary okazały się całkowicie nieskuteczne.

Okoliczności łagodzących wobec oskarżonych Sąd się nie dopatrył.

Kierując się powyższymi względami Sąd wymierzył:

- za czyn z punktu I części wstępnej wyroku – S. K. i R. K. kary po 4 lata pozbawienia wolności, W. S. – karę 2 lat pozbawienia wolności,

- za czyn z punktu II – R. K. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z dyspozycją i na zasadach określonych w art. 85 kk i art. 86§1 kk wymierzone za poszczególne czyny kary jednostkowe Sąd połączył oskarżonemu R. K. węzłem kary łącznej i wymierzył karę łączną 4 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności. Orzeczone kary jednostkowe, jak i kara łączna, pozbawienia wolności pozostają adekwatne zarówno do znacznego stopnia zawinienia oskarżonych, jak i znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez nich, a biorąc pod uwagę ustawowe zagrożenia karą za poszczególne czyny, nie mogą być uznane za nadmiernie surowe.

Różnicując wymiar kar dla oskarżonych Sąd miał na uwadze ich rolę w popełnionym wspólnie przestępstwie, w którym bez wątpienia wiodącą rolę miał S. K. i R. K., a także uprzednią wielokrotną karalność skutkującą popełnieniem czynu w warunkach z art. 64§2 kk.

Na podstawie art. 63§1 kk Sąd zaliczył oskarżonym na poczet wymierzonych im kar pozbawienia wolności okresy zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie.

Wskazać tutaj należy, iż w czasie orzekania przez Sąd w związku z nowelizacją ustawy Kodeks karny z dniem 01.07.2015r., koniecznym było ustalenie i zastosowanie - zgodnie z treścią art. 4 kk - ustawy względniejszej dla sprawcy. Zarówno brzmienie przepisów art. 280§1 kk, art. 275§1 kk, art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomani, jak również art. 11§2 kk, art. 64§2 kk i zasady w nich określone, nie uległy zmianie. Nie zmieniły się również zagrożenia karą przewidziane w tychże przepisach. Natomiast porównując uregulowania obowiązujące w czasie popełnienia przez oskarżonych przestępstw oraz w czasie orzekania przez Sąd wskazać należy, iż przepisami względniejszymi w całokształcie dla sprawcy są przepisy obowiązujące od dnia 01.07.2015r. jako stwarzające dla sprawcy korzystniejszą sytuację procesową. Biorąc zaś pod uwagę orzeczone kary i ich wymiar nie miały zastosowania wobec oskarżonych orzeczenia związane z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności, wykazujące największe różnice w porównywanych stanach prawnych. Konsekwencją przyjęcia powyższego było również zastosowanie wobec tego R. K. art. 85 i 86§1 kk, a wobec oskarżonych art. 63§1 kk, w ich obecnym brzmieniu, gdyż niemożliwym jest równoczesne stosowanie wobec tego samego oskarżonego przepisów dwóch różnych ustaw karnych tj. poprzednio i obecnie obowiązującej.

Biorąc pod uwagę sytuacje materialne oskarżonych oraz fakt orzeczenia wobec nich kar bezwzględnych pozbawienia wolności Sąd na podstawie art. 624§1 kpk zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie, wydatkami obciążając Skarbu Państwa, zwolnił ich także od opłaty w sprawie (na mocy art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych), bowiem konieczność ich uiszczenia przez oskarżonych byłaby dla nich zbyt uciążliwa.